

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt quotiescunque aliquis ad poenitentiam accesserit, sacerdotes ieiuniss & orationibus cum eis communicare debeant. xxxiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

pæ, cum sit facilè per eosdem modos vindictam & censuram canonum æstinare.

De illis qui pœnitentiam sibi iniunctam adimplere festinant. Cap. XXXII.

Ex pœnitentiâ Romano.

VNumquemq; hominem accedentem ad pœnitentiam si videris acriter & assiduè stare in pœnitentia, statim remissius age aduersus eum. Qui verò potest ieiunare quod impositum est ei, noli prohibere, sed permittit: magis enim laudandi sunt hi qui celeriter debitum pondus persolvere festinant: quia ieiunium debitum est pondus, & sic amandum his qui pœnitentiam agunt, quia si ieiunauerit, & compleuerit, quod illi mandatum est à sacerdote, purificabitur à peccatis. Quòd si iterum ad pristinam consuetudinè peccati reuersus fuerit, sic est quomodo canis qui reuertitur ad vomitum proprium. Omnis itaq; pœnitens hoc solum debet ieiunare quod illi mandatum est à sacerdote, verumetiam postquam compleuerit ea quæ illi iniuncta sunt, debet quantum ipsi visum fuerit ieiunare. Si enim egerit ea quæ illi sacerdos præceperit, illa peccata tantum quæ confessus est remittentur. Si verò postea ex sua voluntate ieiunauerit, mercedem sibi acquirat, & regnum cœlorum. Qui ergo totam septimanam ieiunat pro peccatis, sabbato & dominica die manducet & bibat quicquid ei aptum fuerit: custodiat tamen se à crapula & ebrietate: quia omnis luxuria de ebrietate nascitur. Ideo beatus Paulus prohibuit dicens: Nolite inebriari vino, in quo est luxuria: non quia in vino est luxuria, sed in ebrietate.

Vt quotiescunque aliquis ad pœnitentiam accesserit, sacerdotes ieiuniis & orationibus cum eis communicare debeant. Cap. XXXIII.

Ex pœnitentiâ Theodo.

Quotiescunque Christiani ad pœnitentiam accedunt, ieiunia iniungimus, & nos communicare cum eis debemus in ieiunio, vnam aut duas septimas, aut quantum possumus, vt non dicatur nobis quod sacerdotibus Iudæorum dictum est à domino: *Vt vobis legisperitis, qui aggrauatis homines, & imponitis sup humeros eorū onera grauiâ, & im-portabilia, ipsi autē vno digito vestro non tangitis sarcinas ipsas. Nemo enim potest subleuare cadentē sub pōdere, nisi inclinauerit se vt porrigat ei manū. Neq; vllus medicorum vulnera infirmārium potest curare nisi fœtorib⁹ particeps*

fuert. Ita quoq; nullus sacerdotū, vel pōtifex peccatorum vulnera curare potest, animab⁹ peccata auferre, nisi prestāte sollicitudine & oratione lachrymarum. Necesse est ergo fratres charissimi vos sollicitos esse pro peccātibus: quia sumus alterutrū membra. Ideoq; & nos si viderim⁹ aliquē in peccatis iacentem, festinemus eum ad pœnitentiam per nostram doctrinam vocare. Et quotiescunque dederis consilium peccanti, simul quoq; da illi pœnitentiā statim, quantum debeat ieiunare, aut eleemosynis redimere peccata sua: ne fortè obliuiscaris quæ tibi iam dixit, & iterum necesse sit tibi interrogare, & forsitan erubescet iterum peccata sua confiteri, & inuenietur iam amplius iudicari.

Quod contingat hominem interdum animi motu, interdum carnis fragilitate peccare.

Caput XXXIII.

Sed & hoc emédatione indigere perspeximus, quòd quidam dum confitentur peccata sua sacerdotibus non plene id faciunt. Quia ergo constat hominem ex duabus esse substantiis, anima videlicet & corpore, & interdum animi motu, interdum carnis fragilitate peccatur, solerti indagatione debent inquiri ipsa peccata, vt vtrisque plena sit confessio, scilicet vt & ea cōfiteātur quæ per corpus gesta sunt, & ea quibus in sola cogitatione delinquitur. Instruendus est itaque peccatorum suorum confessor, vt de octo principalibus vitiis, sine quibus in hac vita difficile viuitur, confessionē faciat: quia aut cogitatione, aut, quod grauius est, opere, eorum instinctu peccauit: odium etenim, inuidia, superbia, vel cæteræ huiuscemodi animæ pestes tantò periculosius lædunt, quanto subtilius serpunt.

Vt pœnitentia absque personæ acceptione imponatur.

Caput XXXV.

VT sacerdos pœnitentiam imploranti, absque personæ acceptione, pœnitentiæ leges iniungat.

*Ex cōcil.
Cartha.
cap. 74.*

De incestis occultè commissis. Cap. XXXVI.

Siquis incestum occultè commiserit, & sacerdoti occultè confessionem egerit, indicetur ei remedium canonicū quod subire debuisset, si eius facinus publicatū fuisset. Verum quia latet commissum, detur ei à sacerdote consilium, vt saluti animæ suæ pro occulta pœnitentia proficiat, hoc

*Ex dictis
August.*